

Ne bántsd a madarat!

Rossz gyermek volt Palkó,
Senki nem szerette;
Ha állatot látott,
Mindjárt üzte, verte.
Bár az édesanyja
Pirongatta érte:
A kutyát, a macskát
Rugta, ahol érte.

Réme lett az egész
Falunak, határnak,
Kiszedte a fészket
A dalos madárnak.
Pelyhes fiaikat
A fához verdeste,
És vergődésüket
Mosolyogva leste.

Hanem aztán egyszer
Megadta az árát!
Megpillantotta egy
Szarka tüskevárát.
Leszedem egy-kettő,
— Gondolta magába, —
S már mászta is a fát
A vásott, a kába!

Elérte a fészket,
De szét nem szórhatta,
Mert a vékony faág
Letörött alatta.
Lezuhant a fáról,
S mire földet ére:
Örök éjtszaka ült
Mind a két szemére.

Akácfa tövise
Kiszurta a szemét,
És most — koldulással.
Tengeti életét
S akit előzőleg
Vert, ütött, ahol ért:
Bodri huzza most a
Kenyeres szekerét!

Hogy nevezzük azokat a madarakat, melyek melegebb vidékekre költöznek? De nem minden madár költözik el melegebb vidékre, vannak, amelyek itt maradnak télen is, mint például a cínege, a tengelice, ökörszem, pintyőke s ha lehull az első hó és fagyni kezd, szegény kis madarak éheznek és fájnak. Hogyan segít ilyenkor a jó gyermek a madarakon? Ezeken kívül még etetőket és odukat is állítanak fel a kertekben, erdőkben, népligetekben, Városligetben, Margitszigeten. (A helyi viszonyok szerint mást mondunk.) Mit gondoltok, vajjon mit tesznek az oduba? Mit tesznek az etetőbe? Miért? Mondd el Móra László versét „A k i k f á z n a k“ (Gyermek Naptár 1930.) Miért nem fogod a madarak fészket kirabolni, gummi- vagy Flober-puskával lelővöldözni? Miért kell a madarakon kívül a fákat is védeni? Hogyan védenéd a fiatal fát, hogy a szél ki ne döntse? Mit csinálnál a fatörzssel télen, hogy a nyul le ne rágja a kérgét? A kidöntött öreg fák helyére, mért ültetnek újat? De ha semmi hasznunk sem volna a madaraktól és fáktól, akkor sem szabadna őket bántani. Édes szüleitől kapott ajándéokra vigyáz-

tok, hogy el ne romoljon, össze ne törjön; a kis madarakat és fákat pedig a jó Isten adta az embereknek, azért ezekre vigyázni kell, mert az örök béke csak úgy valósulhat meg itt a földön, ha megtanuljátok, hogy az élet kimélése szebb, mint a gyilkolás; a becsületesség szebb, mint a huncutság; a szeretet szebb, mint a kegyetlenség! Igérjétek meg, hogy a madarakat és a fákat soha sem fogjátok bántani, hanem véditek, kiméletek ezeket! Mondjuk el együtt a fák imáját!

Ember, ki mellettem elhaladsz s kezet emelnél reám, gondold meg, hogy

Én vagyok tüzhelyed melege a fagyos téli napokon;

Én vagyok az árnyék, mely nyáron megvéd a nap perzselő hevétől;

Én vagyok a gerenda, amely háztetődet tartja;

Én vagyok az asztal, amelyet körülültök reggel, délben, este;

Én vagyok az ágy, melyben fáradalmaidat kipihened, hogy másnap felfrissülve újra kedvvel dolgozhass;

Én vagyok a fejszéd nyele, házad ajtaja, gyermekeid bölcsője, agg szüleid koporsója, aki nékik örök nyugalmat ad;

Én vagyok a jóság és a szépség: ágkoronámat száz madárka lakja:

Ember, hallgasd meg imámat — és ne bántsd!

Barabás Ilona

székesfővárosi tanítónő.

A két kis székely gyerek

*Mezillábas két kis székely gyerek
Véresre törve csendbe' pityereg
Órszobáján oláh kaszárnyának,
Két órája, hogy remegve várnak...*

*Ottan állnak reszkető vigyázba',
Hátuk mögött hegyek katonája,
S gyöngé lábuk ha fáradtan rogyyan,
Vad korbáctól vérük cserdül nyomban.*

*Rémítő bűn, amit elkövettek.
Rongyos faltjuk, majd adunk mi nektek!
— Órdül rájuk az oláh őrmester:
Kutya magyar kölyök nekünk nem kell!*

*Ha nem jó románnak, beste férgék:
Takarodni innen, — e föld nem tiétek!
Remegve reszket két elemista:
A szőke Jancsi s a göndör Pista.*